

N:o 22.

Ank. till Riksd. kansli den 24 april 1908, kl. 3 e. m.

Betänkande, i anledning af Kungl. Maj:ts propositioner dels om ändrad lydelse af vissa §§ i bevillningsförordningen dels och angående en inkomstskatt att upptagas i riksdagen för år 1909.

I proposition n:o 34, som hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att besluta, att 1, 4, 7, 10, 11, 14, 56, 57 och 60 §§ i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 13 september 1907, 10 § i den vid förordningen fogade instruktionen för taxeringsmyndigheterna äfvensom vissa till förordningen hörande formulär till taxeringslängder måtte erhålla den förändrade lydelse, som vid propositionen fogade förslag utvisade.

Såsom af det i propositionen återberättade statsrådsprotokoll framgår, afse de ifrågasatta ändringarna i 4 och 7 §§ att återställa bevillningen, för 100 kronor af fastighetstaxeringsvärde och 100 kronors inkomst räknadt, till de för år 1907 och dessförinnan gällande belopp eller för jordbruksfastighet till sex öre för hvarje fulla 100 kronor och för all annan fastighet och frälseränta till fem öre för hvarje fulla 100 kronor af taxeringsvärdet samt med afseende å taxerad inkomst till en för hundra af inkomstbeloppet. De i bevillningsförordningen af den 13 september 1907 stadgade skattesatser eller respektive tre och två och ett halft öre för 100 kronors taxeringsvärde samt en half för 100 af inkomstbeloppet hafva som bekant ej heller varit ämnade att gälla annat än under öfvergångsåret för nämnda författning eller under år 1908. Mot de af Kungl. Maj:t föreslagna ändringar i 4 och 7 §§ af bevillningsförordningen har bevillningsutskottet därför icke något att erinra.

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 5 Saml. 1 Afd. 21 Häft. (N:o 22).

I anslutning till de sålunda föreslagna ändringarna med afseende å skattesatserna, hvarigenom bevillningen skulle år 1909 under i öfrigt likartade förhållanden utgå med dubbla belopp mot år 1908, bör gifvetvis den s. k. bevillningsprocenten, sådan den bestämts i 1907 års förordning, högst betydligt reduceras. Den i sådant afseende föreslagna ändring af 57 § bevillningsförordningen finner utskottet sig kunna biträda.

Utskottet har sålunda icke haft något att anmärka mot de Kungl. Maj:ts förslag, som innefattas i den föreslagna ändrade lydelsen af 4, 7 och 57 §§ i bevillningsförordningen, men finner däremot anledning till erinringar beträffande öfriga ifrågasatta ändringar i samma förordning. Särskildt gäller detta den föreslagna ändrade lydelsen af 14 §.

Den reform, som innefattas i 1907 års bevillnings- och inkomstskatteförordningar, åsyftade bland annat att bringa reda och klarhet i taxeringsförfarandet. Ett sådant syftemål sökte man vinna därigenom, att icke vidare löpande årets utan ett tilländagånget eller sistförflutna års inkomster skulle göras till föremål för taxeringen. Detta förhållande uttrycktes i 7 § af bevillningsförordningen sålunda, att skattskyldig skulle taxeras för den inkomst, han åtnjutit under det nästföregående året. Och godkändes likaledes af Riksdagen en sådan förändrad lydelse af 14 § bevillningsförordningen, att uppgift, som till ledning vid taxeringen skulle aflämnas af statsdepartementet samt andra verk och styrelser, skulle angifva de af vederbörande tjänstemän m. fl. under nästföregående år uppburna särskilda belopp af lön, tjänstgöringspenningar m. m.

I förevarande proposition har emellertid föreslagits sådan ändring af sistomförmälda paragraf, att uppgift, hvarom nyss nämndes, skulle afse lön, tjänstgöringspenningar m. m. icke *under* utan *för* nästföregående år. Och åtföljes detta förslag af följande motivering.

»Ett af syftemålen med 1907 års reform i fråga om beskattningsåret vid inkomsttaxeringen var att förekomma den sammanblandning af olika års inkomst, som enligt förut gällande regler kunde uppstå vid taxeringen för ett visst år, och att sålunda göra till föremål för taxeringen ett års inkomst utan tillägg eller inskränkning. Med andra ord uttryckt betyder detta, att beskattningens föremål skall vara den inkomst, som *intjänats under* eller eljes *belöper på* det år, taxeringen afser. Om således, såsom vanligt är, vissa bankräntor uträknas och utbetalas först efter årsskiftet, äro de dock att anse såsom inkomst för nästföregående år samt böra fördensfull deklarereras och taxeras såsom nästföregående års inkomst. Enahanda är förhållandet med vissa provisioner o. d.,

som kunna till sitt belopp bestämmas först efter årsskiftet. I detta afseende torde praxis vara fullt bestämd, i den mån sådana frågor kunnat under den förutvarande lagstiftningen uppkomma.

Nu stadgas i 14 § bevillningsförordningen, att de uppgifter, som det åligger vederbörande ämbetsverk eller arbetsgifvare att aflämna, skola innehålla underrättelse angående de af lön- och arfvodestagare samt öfriga arbetare *under nästföregående år uppburna* särskilda belopp af lön, tjänstgöringspenningar, dagaflöning, traktamente, arvode, uppmuntrings-, mil- eller felräkningspenningar, portions-, inkvarterings- eller beklädnadsersättning, provision eller gratifikation och andra löneförmåner äfvensom pension. Det har visat sig, att denna föreskrift understundom blifvit uppfattad så, som skulle i uppgiften intagas dylik inkomst, som väl under nästföregående år uppburits men som belöpt på ett tidigare år, samt å andra sidan icke intagas inkomst, som belöpt på nästföregående år men utbetalats först under det löpande året. I sistnämnda afseende förekommer t. ex., att vissa posttjänstemän åtnjuta provision, ersättning för räknings hållande eller dylika tillfälliga inkomster, hvilka, så vidt de afse den sista delen af nästföregående året, icke kunna uträknas och fördelas förrän i början af det löpande året. Sådana löneförmåner äro uppenbarligen att anse såsom nästföregående års inkomst. Det är emellertid angeläget, att reglerna för taxeringen af inkomst stå i fullständig öfverensstämmelse med stadgandena angående de uppgifter, som skola aflämnas till ledning för taxeringen, och detta gäller icke minst beträffande arbetsgifvares uppgifter, hvilka skola tjäna till kontroll å afgifna själfdeklarationer eller omedelbart läggas till grund för taxeringen, i fall själfdeklaration icke aflämnats. På det att något missförstånd icke vidare må uppstå om författningens mening, bör därför uttrycket »under nästföregående år uppburna» utbytas mot »*för* nästföregående år uppburna». Detta skulle gifvetvis icke utesluta, att om undantagsvis ifrågavarande slags inkomst icke skulle vara till siffran bestämd, då uppgiften skall aflämnas före den 1 mars, arbetsgifvaren vore skyddad genom upplysning, att dylik förmån tillkommit tjänst innehafvaren men att af angifven orsak beloppet icke ännu kunde uppgifvas. Häraf blefve följden, att vederbörande taxeringsmyndighet finge sedermera från den skattskyldige infordra upplysning om sådan inkomsts belopp.»

Bevillningsutskottet finner det framställda förslaget till ändring i 14 § bevillningsförordningen icke böra godkännas. Det är visser-

ligen riktigt, att, såsom i statsrådsprotokollet angifvits, syftemålet med 1907 års reform i fråga om beskattningsåret vid inkomsttaxeringen varit bland annat att förekomma den — utskottet skulle vilja säga irrationella — sammanblandning af olika års inkomster, som enligt dittills gällande regler kunde uppstå vid taxeringen för ett visst år. Men ett annat med reformen afsedt syftemål, som enligt utskottets förmenande får anses väl så viktigt som det i statsrådsprotokollet angifna, har varit, att deklARATIONERNA skulle kunna omedelbarligen tjäna till ledning vid taxeringen. Med förut gällande ordning kunde de på heder och samvete afgifna deklARATIONERNA, huru samvetsgrant desamma än upprättats, icke utan vidare af taxeringsmyndigheterna användas. Sammalunda var förhållandet i fråga om arbetsgifvares m. fl. uppgifter, som lämnades till ledning för andras taxering.

Dessa båda nu angifna syftemål synas utskottet hafva vunnit sitt fulla beaktande genom den i 7 § gifna konstitutiva bestämmelsen, att skattskyldig skall taxeras för den inkomst han åtnjutit under det nästföregående året, en bestämmelse, som, sedd i belysning af hela reformen, enligt utskottets förmenande, afser de inkomster, af hvilka de skattskyldiga under samma år verkligen kommit i åtnjutande. Först härigenom kan den skattskyldige tillförsäkras möjlighet att under alla förhållanden i sin inom behörig tid afgifna deklARATIONEN upptaga alla de inkomster, som skola taxeras, en omständighet, som å sin sida sätter taxeringsmyndighet i stånd att med största möjliga noggrannhet och utan allt för mycket användande af det för såväl myndigheter som skattskyldige besvärliga anmaningsförfarandet fullgöra sitt uppdrag.

Den enkelhet och klarhet i taxeringsförfarandet, som härigenom vinnes, måste alltså, ej minst för de skattskyldige själfva, hafva ett så högt värde, att icke utan synnerligen vägande skäl en afvikelse därifrån, äfven om så endast undantagsvis skulle ske, kan anses tillrädlig. Redan den omständigheten att enligt Kungl. Maj:ts förslag i skatteförfattningarna skulle införas ett mera abstrakt begrepp för inkomståret måste under sådana förhållanden väcka betänkligheter. I många fall, där ersättning på en gång utgår för arbete, som utförts under längre tid än ett år eller eljest på tider under två eller flera år, torde nämligen svårigheter möta för den skattskyldige att i deklARATIONEN uppgifva, i hvad mån inkomsterna belöpt på ena eller andra året. Äfvenledes torde det kunna ifrågasättas, huruvida det ens skulle anses väl öfverensstämmande med skatteförfattningarnas anordning att i beskattningsafseende till ett förflutet år hänföra inkomster, af hvilka den skattskyldige icke kan komma i åtnjutande förrän långt fram på det nästkommande. Skatte-

lindring och framför allt progression böra nämligen bestämmas efter den skattskyldigas skatteförmåga, mätt efter hans inkomster under ett enda år. För den del af befolkningen, som af förhållandena tvingas att lefva så att säga för dagen, skulle det ju icke utan skäl kännas obilligt, om skatten t. ex. år 1909 tillmättes efter ej blott de inkomster, som han uppburet och förbrukat år 1908, utan äfven inkomster, som han uppbär långt fram på året 1909. Skatteförmågan, utmätt efter progressionsskalan, kan i de flesta fall icke sägas hafva varit för 1908 års inkomster större, därför att i den skattskyldiges kassa, visserligen tack vare den skattskyldiges arbete år 1908, men dock först långt fram på året 1909 inflyter ett större eller mindre penningbelopp. Detta skulle emellertid, om Kungl. Maj:ts förslag, sådant det angifvits i statsrådsprotokollet, blefve gällande, bland vissa kategorier löntagare i stort sedt varda regel, nämligen i de fall, då i den skattskyldiges ordinarie inkomster ingå tantiemer och provisioner, inkomster, som åtminstone delvis oftast tillfalla den skattskyldige till och med långt efter det tiden för deklaration af nästföregående års inkomster tilländagått. För öfrigt skulle det ju mot förslaget kunna anmärkas, att, därest taxeringsmyndigheterna underlåte att år 1909 taga till beskattning på år 1908 belöpande inkomster, sagda inkomster komme att undgå beskattning. Ehuru desamma uppburits år 1909, skulle nämligen enligt förslaget inkomsten, såsom belöpande för år 1908, icke kunna taxeras till skatt år 1910 eller följande år.

På grund af hvad sålunda anförts har utskottet icke kunnat tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts förslag till ändring af 14 § bevillningsförordningen. I anslutning till hvad utskottet ofvan framhållit rörande förhållandet mellan deklaration och taxering och då det nu visat sig, att betydelsen af ett stadgande om uppgiftsskyldighet rörande inkomster *för* ett år skulle, äfven efter 1907 års reform, kunna tolkas såsom afseende inkomster, som belöpte för visst år, har utskottet emellertid ansett lämpligt föreslå några smärre ändringar i nu omhandlade paragraf. Medan enligt 2:o b) af sagda paragraf uppgift från statsdepartement m. fl. skall afse de vederbörande skattskyldige *under* nästföregående år uppburna inkomster, stadgas i 2:o c) och d), att uppgift af förmyndarekammare eller gode män för tillsyn af förmynderskap äfvensom agent för utländskt försäkringsbolag skall afse i förra fallet inkomst af kapital och i senare fallet, bland annat, premiebeloppet, allt *för* nästföregående år. Af förut angifna skäl torde emellertid med afseende å dylika uppgifter äfven böra uttryckligen stadgas, att desamma skola afse inkomst eller premiebelopp *under* nästföregående år.

I anledning af Riksdagens i skrifvelse den 27 april 1904 gjorda framställning, att Kungl. Maj:t täcktes för Riksdagen framlägga förslag till sådana bestämmelser, att gift kvinna med egendom, däröfver hon enligt lag ägde ensam råda, blefve med särskild debetsedel för sig beskattad, hafva slutligen i propositionen föreslagits vissa ändringar i bevillningsförordningen i syfte att skilja mans och hustrus taxering i fråga om egendom af nyssnämnda slag.

Enligt nu gällande bestämmelser, sådana de enligt gängse praxis tillämpas, är gift man, men också endast mannen, deklarationspliktig. Mannen deklarerar all makarnas inkomst, äfven sådan hustruns inkomst, däröfver hon enligt lag äger ensam råda. Deklarationsplikt inträder, om makarnas sammanräknade inkomster under nästföregående år uppgått eller taxerats till minst 1,000 kronor. Och vidare varder mannen ensam taxerad för makarnas inkomst.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag åter skulle hustrun likaväl som gift man vara deklarationsskyldig, *hustrun* för de inkomster, däröfver hon enligt lag ägt ensam råda, samt *mannen* för makarnas öfriga inkomster. Makes deklarationsplikt skulle göras oberoende af andra makens inkomster. I anslutning till nu gällande bestämmelser skulle sålunda hustrun deklarerar, då sådana hennes inkomster, däröfver hon enligt lag ägt ensam råda, nästföregående år uppgått eller taxerats till minst 1,000 kronor. Hade makarnas öfriga inkomster taxerats eller uppgått till minst sagda belopp, vore mannen deklarationsskyldig. Makarna skulle *taxeras*, en hvar för sig, hustrun för inkomst, däröfver hon enligt lag ägt ensam råda, och mannen för all annan makarnas inkomst.

De nu angifna reglerna skulle undantagslöst tillämpas.

Att åtgärder böra vidtagas i det i statsrådsprotokollet angifna syfte, finner bevillningsutskottet vara så mycket angelägnare som, på sätt i statsrådsprotokollet erinras, de under förutsättning af genomförandet af nya grunder för den politiska rösträtten beslutade ändringar i kommunalförfattningarna innefatta befogenhet för gift kvinna, som är röstberättigad i kommunala ärenden, att, utan hinder däraf att hon står under mannens målsmanskap, mottaga kommunala förtroendeuppdrag. För att föra en dylik rätt ut i lifvet, måste först och främst tillses, att de hinder, som förefinnas i skatteförfattningarna, undanröjas. Om utskottet sålunda biträder den meningen, att det nu rådande systemet i afseende å makars taxering bör underkastas revision, har dock utskottet ansett, att förhållandena icke påkalla en så omfattande förändrad anordning, som Kungl. Maj:ts förslag innebär.

Till en början skulle då, på sätt kammarrätten i sitt i ämnet afgifna utlåtande gjort, kunna framhållas, att, i händelse hustru och ingen annan under några omständigheter skulle kunna taxeras för inkomst, däröfver hustrun enligt lag ägt ensam råda, och deklaration af dylik inkomst förty icke skulle åligga annan än hustrun, åtskillig inkomst skulle undgå beskattning. Det torde nämligen kunna tagas för gifvet, att, vid tillämpning af de utaf Kungl. Maj:t föreslagna regler, underlaget för taxeringarna särskildt till inkomstskatt i en långt större utsträckning än med 1907 års skattereform afsetts komme att saknas.

Enligt inkomstskatteförordningen sammanfalla i hufvudsak deklara-tionsplikt och skattskyldighet. I Kungl. Maj:ts förslag göres ingen ändring med afseende å bestämmelserna för skattskyldigheten, utan inträder denna skyldighet, så snart makarnas sammanräknade inkomster nästföregående år uppgått till 1,000 kronor. Men deklarationsskyldigheten skulle i dylika fall i stort sedt bortfalla, om inkomsterna varit mellan makarna på det sätt fördelade, att de hvar för sig haft en inkomst under 1,000 kronor. Vore detta förhållandet med allenast den ena af makarna, förefunnes i allt fall icke någon deklarationsskyldighet för denne. Ehuru taxerings-myndigheterna det oaktadt hade både rätt och plikt att, såsom i stats-rådsprotokollet framhållits, till taxering upptaga äfven icke deklarerad beskattningsbar inkomst, om hvilken de ägde kännedom, torde dock otvifvelaktigt saknaden af tillförlitligt underlag vid taxeringen verka där-hän, att bägge eller åtminstone den ene makens inkomster allt som oftast skulle undgå taxering. Detta förhållande skulle komma att i många fall framstå såsom en ojämnhet i beskattningen.

Men äfven om man frånsåge nu anmärkta förhållande, vidlåda dock förslaget, synes det utskottet, vissa praktiska olägenheter, som icke upp-vägas af motsvarande fördelar vare sig för skattskyldige eller taxerings-myndigheter.

Hvad först angår de skattskyldige, synes det vara påtagligt, att något i vida kretsar känt behof af obligatorisk åtskillnad i taxeringen af mans och hustrus inkomster icke förefinnes. Att under sådana för-hållanden tvångsvis genomföra en dylik åtskillnad och i anledning häraf ålägga både man och hustru att i förekommande fall afgifva sär-skilda deklarationer, är ur statsfinansiell synpunkt onödigt samt torde i en mängd fall för de skattskyldige framstå såsom ett påbud utan mot-svarande nytta.

Härtill kommer, att den af Kungl. Maj:t föreslagna anordningen skulle för taxeringsmyndigheterna innebära en icke ringa ökning i arbetet. Det har redan framhållits, hurusom dessa myndigheter i långt flere fall

än under nu rådande förhållanden skulle sakna nödigt underlag vid taxeringsarbetet. Denna brist måste af taxeringsmyndigheterna på något sätt afhjälpas, om taxeringsmyndigheterna skola med behörig noggrannhet utföra taxeringsarbetet. Den enda verkligt effektiva utväg, som då stode öppen, vore användandet af det tidsödande anmaningsförfarandet. Men icke blott det förberedande taxeringsarbetet skulle enligt Kungl. Maj:ts förslag ökas, utan förslaget torde äfven komma att vålla ökad besvär och tidsutdräkt vid den egentliga taxeringen. Medan för närvarande makarnas inkomster uppföras i sammanräknade summor under mannens namn, skulle enligt förslaget i alla de fall, där makarnas sammanräknade inkomster uppgått till beskattningsbart belopp och däri ingått en än så liten inkomst, däröfver hustrun enligt lag ägt ensam råda, taxeringsmyndighet vara skyldig att i längden uppföra under makarnas skilda namn särskilda summor för mannen och särskilda summor för hustrun.

Dessutom torde böra framhållas, att själfva uträkningen af skatten, vid tillämpning af de föreslagna bestämmelserna, komme att vålla därmed sysselsatta tjänstemän en icke ringa ökning i arbetet.

Med hänsyn till den relativt korta tiden för taxeringsarbetet, måste under nu angifna förhållanden förslaget väcka starka betänkligheter. Och har utskottet funnit så mycket mindre lämpligt att, omedelbart efter 1907 års omorganisation af taxeringsarbetet och innan ännu erfarenhet om detsamma i praktiken vunnits, öka taxeringsarbetets omfång, som det mål, hvilket med förslaget närmast afses att vinna, eller gift kvinnas rätt att varda med egen debetsedel beskattad, kan nås med en i gällande skattelagstiftning mindre ingripande anordning.

Utskottet har därvid låtit sig ledas af den princip, hvilken, på sätt i statsrådsprotokollet angifvits, legat till grund för ett år 1904 i sammanhang med revision af inkomstbeskattningen utarbetadt förslag i ämnet. Gift kvinnas beskattning genom särskild taxering gjordes i detta förslag beroende på hennes egen önskan; och hennes egen taxering skall, såsom Kungl. Maj:t föreslagit, omfatta egendom, hvaröfver hon enligt lag äger ensam råda.

Det förslag, utskottet i förevarande afseende nu framlägger, innefattas i vissa föreslagna ändringar af 2 och 7 §§ i bevillningsförordningen samt 10 § i den vid samma förordning fogade instruktion för taxeringsmyndigheterna äfvensom af 5, 20 och 21 §§ i inkomstskatteförordningen. Vid redogörelse för utskottets förslag torde i ett sammanhang böra angifvas ändringarna i sagda bägge förordningar.

Såsom nyss nämndes, har utskottet ansett, att gift kvinna icke bör särskildt för sig taxeras i andra fall, än då hon själf så önskar.

Sin vilja därutinnan skall hon anses hafva uttryckt antingen genom en direkt framställning till taxeringsmyndigheterna eller ock genom aflämnandet af deklaration. I anledning här af skall begäran i ifrågavarande afseende, för att vinna beaktande, hafva i nyss angifna ordning gjorts inom utgången af den regelmessiga deklarationstiden.

En dylik begäran bör icke föranleda någon ändring i mannens deklarationsskyldighet, enär eljest i många fall, där makars sammanräknade inkomster uppgått eller taxerats till mindre än 2,000 kronor, underlag för taxeringsarbetet skulle saknas. I anledning här af har i 20 § inkomstskatteförordningen inryckts en bestämmelse därom, att mannens uppgiftsskyldighet skall räknas efter makarnas sammanlagda taxerade eller åtnjutna inkomster. Å andra sidan bör i fall, där hustrun särskildt deklarerar, mannens deklaration icke omfatta andra inkomster än sådana, därför han skall taxeras. Stadgande härom har införts i 21 § inkomstskatteförordningen.

Med den af utskottet sålunda föreslagna anordningen har gift kvinna beredts möjlighet att i ungefärligen samma ordning som mannen varda särskildt taxerad och därmed komma i åtnjutande af de fördelar, som en egen taxering kan medföra. Då emellertid säkerligen i långt öfvervägande antal fall icke någon sådan önskan förefinnes, har allt onödigt taxeringsarbete med afseende å makars taxering undvikits. Och i de fall åter, där makarna varda särskildt taxerade, hafva taxeringsmyndigheterna såsom regel till sitt förfogande allt det material, som för en noggrann taxering erfordras.

Därest Riksdagen skulle godkänna hvad utskottet sålunda föreslagit, torde de vid bevillningsförordningen fogade formulär till längder böra undergå en del omarbetningar, åtminstone hvad angår exemplifieringen. De här af påkallade ändringarna i längderna synas böra genom Kungl. Maj:ts försorg vidtagas.

På grund af hvad sålunda anförts, hemställer bevillningsutskottet

1) att Riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition om ändrad lydelse af vissa §§ i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 13 september 1907 m. m. icke kunnat oförändrad bifallas, besluta att 1, 2, 4, 7, 10, 11, 14, 56, 57 och 60 §§ af samma förordning äfvensom 10 § af den vid samma förordning fogade instruktion för taxeringsmyndigheterna skola från och med den 1

januari 1909 erhålla den lydelse, härvid fogade förslag utvisar, samt

2) att Riksdagen ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte, i sammanhang med kungörandet af Riksdagens beslut i ämnet, låta utfärda däraf föranledda ändrade formulär till taxeringslängder.

I Kungl. Maj:ts till bevillningsutskottet remitterade proposition n:o 35 har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen

dels att till upptagande i riksstaten för år 1909 åtaga sig en särskild bevilling af 15,000,000 kronor under namn af inkomstskatt, att på enahanda sätt som bevillingen af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de för betalning af kronoutskylder infallande upp-
bördsstämmorna uppbäras samt i behörig ordning redovisas,

dels ock besluta, att nämnda inkomstskatt skall utgå i enlighet med gällande förordning om inkomstskatt, dock att 5, 8, 10, 11, 40, 41 och 43 §§ i förordningen jämte det vid förordningen fogade deklara-
tionsformuläret skulle erhålla den förändrade lydelse, som vid proposi-
tionen fogade förslag utvisade.

Bevillningsutskottet, som, med hänsyn till hvad för fyllande af statens inkomstbehof kräfves, anser sig böra tillstyrka, att Riksdagen jämväl för år 1909 åtager sig en särskild direkt skatt under namn af inkomstskatt, har vidkommande den förordning i ämnet, som bör för samma år följas, funnit, att, på sätt Kungl. Maj:t föreslagit, samma grunder, som enligt förordningen om inkomstskatt af den 13 september 1907 under innevarande år gälla för taxeringen till inkomstskatt, fort-
farande böra i hufvudsak tillämpas.

Mot den af Kungl. Maj:t föreslagna ändrade lydelsen af 11 och 41 §§, afseende skattesatsen och den s. k. inkomstskatteprocenten, har utskottet af de skäl, utskottet ofvan anført beträffande Kungl. Maj:ts förslag till ändringar i fråga om 1, 7 och 57 §§ bevillningsförordningen, icke funnit något att erinra.

Öfriga af Kungl. Maj:t föreslagna ändringar i nuvarande affattningen af 5, 8, 10, 40 och 43 §§ i gällande inkomstskatteförordning stå i samband med frågan om gift kvinnas rätt att varda med särskild debet-
sedel för sig beskattad för inkomst, däröfver hon enligt lag ägt ensam

råda. Under åberopande af hvad utskottet i denna fråga ofvan anført, hemställer utskottet,

3) att Riksdagen ville besluta, att förordningen om inkomstskatt af den 13 september 1907 skall fortfarande under år 1909 bibehållas vid dess nuvarande lydelse, dock att 5, 8, 10, 11, 20, 21, 40, 41 och 43 §§ i förordningen skola erhålla den förändrade lydelse, bifogade förslag utvisar.

Därest utskottets hemställan under punkten 3:o vinner Riksdagens bifall, bör det vid den kungl. propositionen fogade deklarationsformuläret undergå vissa ändringar. Dessa ändringar torde lämpligen bära genom Kungl. Maj:ts försorg vidtagas.

I anledning häraf hemställer utskottet,

4:o) att Riksdagen ville anhålla, det Kungl. Maj:t måtte i sammanhang med kungörandet af Riksdagens beslut i förevarande ämne låta utfärda till förordningen om inkomstskatt hörande deklarationsformulär.

Utskottet kommer framdeles, sedan Riksdagen fattat beslut i förevarande ämne, att afgifva utlåtande öfver hvad Kungl. Maj:t i ifrågasvarande proposition föreslagit beträffande inkomstskattesummans storlek; hvilket utskottet får för Riksdagen

5:o) anmäla.

Stockholm den 24 april 1908.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Förslag.

Bevillningsförrordningen.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

1 §.

För all inom riket belägen *fast egendom*, hvartill ock räknas *frälseränta*, skall, med de undantag, som i 4 § upptagas, bevillning utgöras efter fastighetens uppskattade värde.

Denna bevillning utgår:

a) för *jordbruksfastighet* med sex öre för hvarje fulla etthundra kronor samt

b) för *all annan fastighet* och *frälseränta* med fem öre för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet.

2 §.

Bevillning för fast egendom erlægges af den, som för nästföregående året författningsenligt mantalsskrifvits eller bort mantalsskrifvas såsom ägare eller innehafvare af fastigheten. Bevillningen erlægges af *ägaren* utom i följande fall, då bevillningen utgöres af *innehafvaren*, nämligen:

a) för jordegendom, som besittes med stadgad åborätt eller är af allmän myndighet eller af stiftelse till begagnande mot lifstidsstädja

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

upplåten, för i stad befintlig så kallad ofri tomt, hvarifrån innehafvaren ej må skiljas, så länge han erlägger tomtören eller utan att vederbörlig lösen gifves, samt för skogsområde, som blifvit upplåtet till bergshandteringens understöd, till sågverk eller kanalbolag eller ock innehafves af stad eller annan menighet;

b) för jordegendom eller annan fastighet, som antingen är till boställe eller eljest på lön anslagen, såvida ägaren enligt 4 § a) eller b) är från fastighetsbevilning fri och hela fastigheten är åt endast en person upplåten;

c) för lägenhet, som är till besittning på viss tid eller på lifstid från annan egendom afsöndrad.

Har efter mantalsskrifningen för nästföregående år skattskyldig ägare eller innehafvare af fastigheten affidit, påföres bevilningen hans stärbhus.

Är skattskyldig gift, skall mannen taxeras för hustrun tillhörig fast egendom, dock under iakttagande att hustru, som haft fastighet, däröfver hon enligt lag ägt ensam råda, må för sådan fastighet särskildt taxeras, såvidt hon före den 1 mars därom gör framställning hos vederbörande taxeringsnämnd. Genom aflämnande af sådan uppgift till ledning för egen taxering, som i förordningen om inkomstskatt omförmäles, skall framställning i dylikt afseende anses hafva

(Kungl Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

blifvit gjord, såvidt angår fastighet, å den ort, där uppgift enligt inkomstskatteförordningen aflämnats.

4 §.

Fastighetsbevilning erlägges *icke* af

a) staten;

b) akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhärtighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader;

kommuner och andra menigheter: för dem tillhöriga, inom deras eget område belägna allmänna platser, tomter och byggnader;

regementen och officerskårer: för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader;

nykterhetsföreningar: för dem tillhöriga byggnader, afsedda för deras verksamhet; samt

enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

allt dock endast såframt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke nästföregående år lämnat ägaren någon inkomst; börande i motsatt fall fastighetsbevilning utgöras för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet;

c) ägare af kanal, järnväg och annan farväg eller farled samt flottled: för den mark, som af anläggningen upptages, äfvensom för själfva kanal- och vägbyggnaden, hvarunder jämväl inbegripas de för anläggningens begagnande erforderliga stationshus, verkstäder och andra byggnader; och

d) ägare eller innehafvare af lägenhet med tillhörande åbyggnad, då lägenhetens hufvudsakliga värde utgöres af åbyggnaden och ej öfverstiger 500 kronor, därest lägenhetens innehafvare eller, om han är gift, den andra maken ej eljest erlägger bevilning af fast egendom eller inkomst eller innehafvarens eller makarnas inkomster, däri inbegripet det hyresvärde, åbyggnaden kan äga, ej öfverstiga 500 kronor; skolandet hvad i denna punkt stadgas äga tillämpning jämväl i det fall, att någon äger byggnad å mark, som af annan äges eller innehafves.

I fall, då, af anledning att ägare eller innehafvare af fastighet afidit, stärbhus jämlikt 2 § bör erlägga bevilning för fastigheten, må taxeringsmyndighet kunna medgifva befrielse från bevilning, därest

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

behållningen i boet ej öfverstigit 5,000 kronor samt den allidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra stärbhusdelägare, som varit beroende af honom för sin försörjning.

7 §.

1 mom. För *inkomst*, vare sig af *kapital* eller af *arbete*, hvilken i nedan angifven ordning taxeras, skall, med de undantag, som i 11 § oförmälas, bevillning erläggas med en för hundra af inkomstbeloppet.

2 mom. Skattskyldig taxeras för den inkomst, han åtnjutit under det nästföregående året.

Gift man taxeras för all makarnas inkomst, i den mån inkomsten icke varit af beskaffenhet att hustrun enligt lag ägt att ensam däröfver råda. För inkomst af dylik beskaffenhet taxeras hustrun.

2 mom. Skattskyldig taxeras för den inkomst, han åtnjutit under det nästföregående året.

Är skattskyldig gift, skall i hans taxering inbegripas jämväl hustruns inkomst, dock under iakttagande att hustru, som haft inkomst, däröfver hon enligt lag ägt att ensam råda, må för dylik inkomst särskildt taxeras, såvidt hon före den 1 mars därom gör framställning hos vederbörande taxeringsnämnd. Genom aflämnande af sådan uppgift till ledning för egen taxering, som i förordningen om inkomstskatt oförmäles, skall framställning i dylikt afseende anses hafva blifvit gjord, såvidt angår beskattningsbar inkomst, å den ort, där uppgift enligt inkomstskatteförordningen aflämnats.

10 §.

Grunder för inkomsternas beräkning.

1 mom. Vid beräkning af skattskyldigs inkomst nästföregående år må *afdrag icke ske*:

a) för den skattskyldiges och hans familjs utskylder och lefnadskostnader samt därtill hänförliga utgifter;

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

b) för arrende- eller hyresvärde å sådan, kanal, järnväg och annan farled samt flottled tillhörande mark och byggnad, som enligt 4 § är fri från bevilling;

c) för ränta å den skattskyldiges eget, i hans rörelse eller yrke nedlagda kapital;

d) för hvad som användts till fast egendoms förbättring, tillökning af inventarier eller kapitalafbetalning å skuld.

2 mom. Däremot må afdrag ske:

1:o) vid beräkning af inkomst utaf kapital:

för ränta å upplånadt kapital;

ägande, därest hustru är enligt 7 § 2 mom. särskildt skattskyldig, den af makarna, som haft behållen inkomst af kapital, åtnjuta afdrag äfven för den andre åliggande skuldränta, som icke kunnat täckas af dennes egen inkomst af kapital;

2:o) vid beräkning af inkomst utaf arbete;

a) för det genom fastighetsbevilling beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å fastighet, som af ägaren begagnats till utöfvande af sådan verksamhet, hvarom i 8 § 2 mom. a) 1:o) och 3:o) sägs;

b) för ränta å lånt rörelsekapital;

c) för omkostnader för bedrivande af rörelse eller yrke, såsom: arrende- eller hyresafgift, underhåll af fastighet och inventarier, aflöning, föda och öfriga kostnader för de i och för rörelsen använda biträden och arbetare samt andra därmed jämförliga utgifter;

d) för kostnader, som varit förenade med utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;

e) för hvad som anvisats till bestridande af de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, såsom resekostnadsersättning, å stat uppförd häst- och båtlega, officerares lönetillägg för tjänstehästar samt furageringsersättning, anslag till skrifmaterialier, kontorshyra och andra expenser, dagaflöning eller traktamente för förrättning å annat ställe än tjänstemans eller i förrättning deltagande persons vanliga boningsort, arfvode, dagaflöning eller traktamente för kommendering utom station, fältaflöning under krigstid samt arfvode eller traktamente för riksdag eller revision å annan ort, än där arfvodes- eller traktamentstagaren varit bosatt;

f) för följande med ämbete och tjänst förenade utgifter, nämligen: den afgift tjänsteman, såsom sådan, ålegat utgöra till pensions-, änke- och pupill- eller annan understödskassa, aflöning eller annan ersättning till

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

vikarie eller tjänstebiträde, prästernas i jordeboken upptagna utlagor, i den mån de icke äro eftergifna, ränta och amorteringsbidrag till öfverbyggnadsamorteringsfonden för prästgårdarna i Skåne, samt kostnader för sådana särskildt anbefallda tjänsteresor, för hvilka ersättning icke varit särskildt anvisad.

11 §.

Undantag från de i 7–10 §§ meddelade stadganden.

1 mom. Bevillning för inkomst af kapital eller arbete äger *icke* rum, när den skattskyldiges eller, i fråga om äkta makar, deras sammanräknade årsinkomster understigit 500 kronor.

Hafva dessa inkomster icke uppgått till 1,200 kronor, äro 450 kronor, hafva de uppgått till 1,200 kronor, men icke till 1,800 kronor, äro 300 kronor af inkomsten af kapital och arbete fria från bevillning.

Det belopp, för hvilket bevillning sålunda icke äger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, må å ort, där kostnaden för bostad är synnerligen hög i jämförelse med förhållandet inom riket i allmänhet, äfvensom undantagsvis i de fall, där särdeles ömmande omständigheter (talrik familj, långvarig sjuklighet, olyckshändelse och dylikt) förekomma, ökas; dock så att denna ökning, vare sig den äger rum på grund af hög bostadskostnad eller ömmande omständigheter eller båda dessa skäl, icke må för någon skattskyldig eller, i fråga om äkta makar, för dem gemensamt öfverstiga 200 kronor.

Befrielse från eller lindring i bevillningen, hvarom här stadgas, får dock icke åtnjutas af enskild skattskyldig för inkomst, som beskattas inom annan kommun än den, där den skattskyldige är mantalsskrifven, eller, om taxeringen afser under nästföregående år af iden persons inkomst, där han då varit mantalsskrifven, samt ej heller af bolag.

Hafva enligt 7 § 2 mom. makar blifvit särskildt taxerade, skall bevillning, beräknad efter den samfällda inkomsten, påföras makarna efter förhållandet emellan denna inkomst och hvarderas taxerade inkomst.

För inkomst, som af iden person i listtiden åtnjutit, må taxeringsmyndighet kunna medgifva befrielse från bevillning, därest behållningen i boet ej öfverstigit 5,000 kronor samt den af idne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra stärbhusdelägare, som varit beroende af honom för sin försörjning.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

För bevillning, som påföres för inkomst, hvilken affiden person i lifstiden åtnjutit, svare stärbhus icke med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftadt, svare bodelägare icke för mera än hvad af bevillningen å hans lott belöper och i intet fall med mera, än hans lott i boet utgör.

2 mom. Från utgörande af inkomstbevillning *frikallas*:

a) staten;

b) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiefonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jämte andra fromma stiftelser: för all annan inkomst än den i 8 § 2 mom. b) nämnda;

landsting, hushållningssällskap, städer och andra menigheter: för sådan inkomst, som icke härflutit af rörelse eller yrke;

allmänna hypoteksbanken, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer och hypoteksföreningar;

järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare; samt

sparbanker, som afses i lagen af den 29 juli 1892, äfvensom sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afse att bereda vinst endast åt insättare;

c) medlem af konungaätten: för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

d) olönad svensk konsul: för annan inkomst än den, han härifrån åtnjutit;

e) främmande makters härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jämte deras betjäning:

om de icke äro svenska medborgare: för all annan inkomst än den, som utgjorts af från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller erhållits genom här idkad rörelse;

om de äro svenska medborgare: för den inkomst, de åtnjutit af sin tjänst hos den främmande makten;

f) utlänning, som här vistas för att idka studier; samt

g) lappallmogen: för inkomst af rensköttsel.

14 §.

Till ledning vid taxeringen skola följande uppgifter meddelas:

1:o) de år, då allmän fastighetstaxering skall verkställas:

a) af stadsdomstol samt domare på landet:

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

uppgift å beloppet af den vid senaste försäljning betingade köpeskilling för hvarje fast egendom, hvarå, efter det enahanda uppgift sist meddelades, lagfart på grund af köp beviljats; börande i denna uppgift, hvilken skall angifva köparens och säljares namn samt köpeafhandlingens datum, anmärkas, när försäljningen skett af föräldrar till barn, om och i så fall till hvilket belopp i köpeskillingen inbegripits godtgörelse för inventarier eller inbärgad gröda, om förbehåll gjorts om s. k. undantagsförmåner samt om köpet skett å exekutiv eller konkursauktion;

b) af direktion för hypoteksinrättning:

uppgift å det värde, hvartill hvar och en i samma hypoteksinrättning till belåning anmäld fast egendom blifvit uppskattad vid därå, efter det enahanda uppgift senast meddelades, för dylikt låns erhållande anställd och godkänd värdering;

2:o) hvarje år:

a) af styrelse öfver brandförsäkringsinrättning eller dess agenter eller vederbörande brandstodskommitté:

uppgift rörande försäkringsvärdet å de i 5 § b) omförmälda hus och byggnader; börande denna uppgift, hvilken skall meddelas särskildt för hvarje fastighet, afse samtliga hit hörande byggnader, hvilka blifvit mot brandskada försäkrade under den tid af samma år och det näst föregående, för hvilken enahanda uppgift icke förut meddelats;

b) af statsdepartementet jämte hvarje ämbetsmyndighet eller ämbetsverk, vare sig statens, stads eller menighets, äfvensom af styrelse för allmän inrättning eller stiftelse, där ämbets- eller tjänsteman, vaktbetjänt eller annan ägt utbekomma aflöning eller pension:

uppgift angående de af hvar och en person för nästföregående år uppburna särskilda belopp af lön, tjänstgöringspenningar, dagaflöning, traktamente, arfvode, uppmuntrings-, mil- eller fekräkningspenningar, portions-, inkvarterings- eller beklädnadsersättning, provision eller gratifikation och andra löneförmåner äfvensom pension, hvar-

b) af statsdepartementet jämte hvarje ämbetsmyndighet eller ämbetsverk, vare sig statens, stads eller menighets, äfvensom af styrelse för allmän inrättning eller stiftelse, där ämbets- eller tjänsteman, vaktbetjänt eller annan ägt utbekomma aflöning eller pension:

uppgift angående de af hvar och en person under nästföregående år uppburna särskilda belopp af lön, tjänstgöringspenningar, dagaflöning, traktamente, arfvode, uppmuntrings-, mil- eller fekräkningspenningar, portions-, inkvarterings- eller beklädnadsersättning, provision eller gratifikation och andra löneförmåner, äfvensom pension, hvar-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

jämte, då med tjänstebefattning följt fri kost, boställe, bostad eller löningsjord eller inkomst af sportler, expeditjonslösen, bötes- eller beslagsandelar eller andra obestämda eller extra inkomster, sådant bör i uppgiften särskildt antecknas;

c) af förmyndarekammare eller gode män för tillsyn å förmynderskap:

uppgift angående sammanlagda beloppet af hvarje omyndigs inkomst af kapital *för* nästföregående år, för så vidt den uppgått till minst 500 kronor;

d) af agent för utländskt försäkringsbolag:

uppgift angående antalet försäkringar och premiebeloppet *för* nästföregående år inom agenturens område, äfvensom beloppet af utbetalda återförsäkringspremier;

e) af styrelse för verk eller oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll, samt af annat bolag eller rederi, så ock af enhvar annan, som under nästföregående år varit taxerad för inkomst af rörelse eller yrke till belopp af minst 5,000 kronor:

enahanda uppgift, hvarom i *b)* stadgas, angående lön- och arfvodestagares samt öfriga arbetares löneförmåner.

I uppgift, hvarom i 2:o *b)* och *e)* stadgas, må icke något slag af de vederbörande tillkommande aflöningsförmåner uteslutas, äfven om enligt denna förordning afdrag för någon del däraf må vara vid taxeringen medgifvet, dock att pension eller gratifikation å belopp, understigande 200 kronor, må från sådan uppgift uteslutas, då för den, som åtnjutit dylik pension eller gratifikation, annan inkomst ej uppgifves.

(Utskottets förslag.)

jämte, då med tjänstebefattning följt fri kost, boställe, bostad eller löningsjord eller inkomst af sportler, expeditjonslösen, bötes- eller beslagsandelar eller andra obestämda eller extra inkomster, sådant bör i uppgiften särskildt antecknas;

c) af förmyndarekammare eller gode män för tillsyn å förmynderskap:

uppgift angående sammanlagda beloppet af hvarje omyndigs inkomst af kapital *under* nästföregående år, för så vidt den uppgått till minst 500 kronor;

d) af agent för utländskt försäkringsbolag:

uppgift angående antalet försäkringar och premiebeloppet *under* nästföregående år inom agenturens område, äfvensom beloppet af utbetalda återförsäkringspremier;

bolag, som är med Kungl. Maj:ts

56 §.

1 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skall vid fullgörandet af sitt uppdrag ställa sig till ovill-

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

korlig efterrättelse de föreskrifter, denna förordning och den till ledning för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktionen innehålla, samt, efter sorgfälligt granskning och samvetsgrann pröfning af meddelade uppgifter och för öfrigt upplysta eller kända förhållanden, efter bästa förstånd samt på heder och samvete bestämma och fastställa taxeringen, så att densamma varder i möjligaste måtto jämlik och rättvis.

2 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd samt kronans ombud hos pröfningsnämnd äfvensom beskattningsnämnd biträdande tjänsteman får icke, utom vid vederbörande nämnds sammanträde, yppa innehållet af skattskyldigs meddelade uppgift eller upplysning; och må de under öfverläggningarna inom nämnderna lämnade upplysningar och yttrade åsikter rörande enskildas ekonomiska ställning icke på något sätt utspridas. Den häremot bryter vare, därest han på grund af tjänstebefattning erhållit kännedom om det yppade förhållandet, underkastad ansvar såsom för tjänstefel och straffes eljest med böter från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Har genom sådant yppande af hvad hemligt hållas bort skada uppkommit, vare den felande därjämte skyldig skadan till fullo godtgöra.

3 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skall afträda såväl då fråga förekommer om hans egen, hans hustrus, föräldrars, barns eller syskons taxering som ock då fråga är om taxering af bolag eller förening, hvars styrelse han tillhör, eller af skattskyldig, af hvilken han uppbar aflöning.

4 mom. Ofvanstående 1, 2 och 3 mom. skola vid hvarje taxeringsnämnds och pröfningsnämnds första sammanträden uppläsas.

57 §.

1 mom. Till ersättning åt ordförandena i taxeringsnämnderna, till arfvoden för protokollsföringen och andra anteckningar under pröfningsnämndens sammankomster, till kostnad för tryckning eller utskrift af förteckningar öfver de till pröfningsnämnden inkomna besvärsskrifter äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningar för öfrigt lämnade biträde af städernas tjänstemän eller andra personer, som icke äga att vid samma förrättningar beräkna rese- och traktamentsersättning, må hvarje pröfningsnämnd, med undantag af Stockholms stads, för hvilken nedanstående särskilda stadgande gäller, använda och fördela högst ett belopp, motsvarande tre procent af de första 50,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma efter denna

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

förordning för året uppgår, två procent af därpå följande 100,000 kronor, en och en half procent af därefter följande 100,000 kronor och en procent af allt hvad bevillningssumman öfverstiger 250,000 kronor; dock får, om än denna bevillningssumma sedermera skulle visa sig öfverstiga dess af pröfningsnämnden beräknade belopp, hvarken någon ytterligare kostnadsersättning eller vedergällning än den då beviljade för samma år utdelas eller ett sådant öferskott tagas i beräkning vid bestämmande af enahanda ersättning och vedergällning under ett följande år; börande vid de särskilda ersättningarnas bestämmande afseende fästas på för uppdragets utförande erforderlig skicklighet, tid och arbete. Landsstatstjänsteman, som i och för tjänsten är skyldig att närvara vid taxeringsförrättning, äger icke att därför åtnjuta arfvode af bevillningen.

2 mom. Angående det för ofvan uppgifna ändamål af pröfningsnämnden anvisade belopp och dess fördelning bör till Kungl. Maj:ts befallningshafvande aflåtas särskildt utdrag af nämndens protokoll, hvar efter det beviljade beloppet i vanlig ordning utbetalas af länets landtränteri och med bifogande af sagda protokollsutdrag i kronoräknenskaperna redovisas.

3 mom. Till bestridande af kostnaderna för blanketter till taxeringslängder, till ersättning åt ordförandena i taxeringsnämnderna, till arfvode åt kronans ombud, till arfvode för anteckningar under taxeringsnämndernas och pröfningsnämndens sammankomster samt för protokollföringen hos pröfningsnämnden äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningarna för öfrigt lämnade biträde af personer, som icke äga att vid samma förrättningar beräkna traktamentsersättning, må af Stockholms stads pröfningsnämnd användas och disponeras ett belopp, som svarar emot högst en och en half procent af samma stads efter denna förordning utgående hela bevillningssumma för året; gällande jämväl för bemälda pröfningsnämnd det i 1 mom. af denna § gjorda förbehåll för det fall, att bevillningssumman skulle komma att öfverstiga pröfningsnämndens beräkning. Om det af pröfningsnämnden sålunda beviljade beloppet och detsammes fördelning skall underrättelse genom utdrag af nämndens protokoll meddelas statskontoret, hvarifrån beloppet utbetalas.

4 mom. Ersättning med 50 öre arket för de afskrifter af taxeringslängderna, som det enligt 39 § 4 mom. och 50 § 3 mom. åligger häradskrifvaren att till kommunalstämmas ordförande aflämna, samt den i 51 § bestämda rese- och traktamentskostnadsersättning enligt därå ingifna, vederbörligen granskade räkningar äfvensom godtgörelse till den,

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

hvilken, i anledning af landskamrerare jämlikt 47 § beviljad ledighet från vissa tjänstegöromål, förordnas att samma göromål förrätta, motsvarande landskamrerarens tjänstgöringspenningar, böra, utan sammanblandning med de i föregående tre moment omnämnda taxeringskostnader och arvoden med flera utgifter, utbetalas för länen af vederbörande landtränteri och för hufvudstaden af statskontoret.

5 mom. Statskontoret åligger att till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länen efter rekvisition utlämna erforderligt antal exemplar af denna förordning äfvensom blanketter till taxeringslängder, jämte sammandrag, samt till pröfningsnämndernas längder, för att genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes försorg vederbörande tillställas. För Stockholms stad ombesörjer öfverståhållareämbetet tryckning och tillhandahållande af blanketter till taxeringslängder.

60 §.

1 mom. Inom kammarrättens revisionsafdelning må vid granskning af kronoräkenskaperna anmärkning visserligen framställas beträffande den af vederbörande tjänsteman för skattskyldig uträknade bevillning äfvensom till rättelse däraf, att oriktig person upptagits såsom skattskyldig för fast egendom, men däremot icke i afseende å verkställd taxering i annan mån än för så vidt den afser skattskyldig medgifven lindring i bevillningen; ägande kammarrätten i anledning af sålunda framställd anmärkning föreskrifva erforderlig rättelse.

2 mom. Om kammarrätten vid pröfning af anförda besvär i taxeringsmål finner, att taxering verkställts å orätt ort eller underlåtits eller ej skett till riktigt belopp å rätt ort, äger kammarrätten, efter vederbörandes hörande, vidtagna erforderliga rättelser i taxeringen å ort, som vederbör; dock att skattskyldigs hela taxering i sådant fall icke må höjas utöfver hvad taxeringsmyndigheterna bestämt, därest besvären icke innefatta yrkande om sådan höjning. Jämväl må, om någon af kammarrätten befrias från bevillning på den grund, att annan person bort uppföras till utgörande af densamma, kammarrätten öfverflytta taxeringen å denne. Äro makar hvar för sig taxerade, äger kammarrätten, där ändring göres i den enes taxering, äfven att i den andres taxering vidtaga af ändringen påkallad rättelse i fråga om frihet från eller lindring i bevillningen.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Instruktionen för taxeringsmyndigheterna.

10 §.

Vid tillämpning af 11 § 1 mom. i bevillningsförordningen, angående befrielse från eller lindring i bevilling för inkomst af kapital eller arbete, skall den skattskyldiges eller, i fråga om äkta makar, deras behållna afkomst nästföregående år såväl af vederbörande då tillhörig fast egendom som ock af sådan särskildt beskattad rörelse, som drifvits i bolag eller idkats å annan ort än den, där den skattskyldige är mantalsskrifven, tagas i beräkning vid bestämmandet af de sammanräknade årsinkomsterna, hvarvid i fråga om fast egendom iakttages, att inkomst af jordbruksfastighet beräknas till 6 procent och inkomst af annan fastighet till 5 procent af taxeringsvärdet. Om sålunda skattskyldig finnes i sin mantalsskrifningsort hafva haft t. ex. 450 kronors inkomst af kapital eller arbete samt tillika ägt stadsfastighet, taxerad till 2,000 kronor och hvilken alltså bör upptagas till 100 kronors afkomst, så att hans sammanräknade årsinkomst uppgått till 550 kronor, får enligt föreskriften i andra stycket af det ifrågavarande momentet, jämfördt med hvad ofvan sagts, sådan skattskyldig tillgodonjuta bevillningsfrihet för ett be-

10 §.

Vid tillämpning af 11 § 1 mom. i bevillningsförordningen, angående befrielse från eller lindring i bevilling för inkomst af kapital eller arbete, skall den skattskyldiges eller, i fråga om äkta makar, deras behållna afkomst nästföregående år såväl af vederbörande då tillhörig fast egendom som ock af sådan särskildt beskattad rörelse, som drifvits i bolag eller idkats å annan ort än den, där den skattskyldige är mantalsskrifven, tagas i beräkning vid bestämmandet af de sammanräknade årsinkomsterna, hvarvid i fråga om fast egendom iakttages, att inkomst af jordbruksfastighet beräknas till 6 procent och inkomst af annan fastighet till 5 procent af taxeringsvärdet. Om sålunda skattskyldig finnes i sin mantalsskrifningsort hafva haft t. ex. 450 kronors inkomst af kapital eller arbete samt tillika ägt stadsfastighet, taxerad till 2,000 kronor och hvilken alltså bör upptagas till 100 kronors afkomst, så att hans sammanräknade årsinkomst uppgått till 550 kronor, får enligt föreskriften i andra stycket af det ifrågavarande momentet, jämfördt med hvad ofvan sagts, sådan skattskyldig tillgodonjuta bevillningsfrihet för ett be-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

lopp af 450 kronor och kommer således i det förutsatta fallet icke att erlægga någon bevillning för inkomst, hvaremot den skattskyldige, som jämte 450 kronors inkomst af kapital tillika åtnjutit exempelvis 2,000 kronors inkomst af aktier, skall erlægga full bevillning för de 450 kronorna. *Har gift man haft 1,100 kronors inkomst af kapital eller arbete och därjämte ägt jordbruksfastighet till ett taxeringsvärde af 5,000 kronor med 300 kronors däraf beräknad afkomst, samt har hans hustru tillika haft 400 kronors inkomst af aktier, däröfver hon enligt lag ägt att ensam råda, i följd hvaraf makarna i sammanräknade årsinkomster åtnjutit tillhopa 1,800 kronor, kommer bevillning att, utan medgifvande af något afdrag, mannen påföras för hans först berörda inkomst af 1,100 kronor. Har mannen haft 1,500 kronors inkomst af kapital eller arbete och hustrun 400 kronors inkomst af tjänst, så att deras sammanlagda inkomst utgjort 1,900 kronor, skall hvardera taxeras för hela sin inkomst och därför erlægga bevillning utan afdrag.*

(Utskottets förslag.)

lopp af 450 kronor och kommer således i det förutsatta fallet icke att erlægga någon bevillning för inkomst, hvaremot den skattskyldige, som jämte 450 kronors inkomst af kapital tillika åtnjutit exempelvis 2,000 kronors inkomst af aktier, skall erlægga full bevillning för de 450 kronorna. *Har den skattskyldige haft 1,100 kronors inkomst af kapital eller arbete, 400 kronors inkomst af aktier samt därjämte ägt jordbruksfastighet till ett taxeringsvärde af 5,000 kronor med 300 kronors däraf beräknad afkomst och således i sammanräknade årsinkomster åtnjutit tillhopa 1,800 kronor, kommer bevillning att, utan medgifvande af något afdrag, honom påföras för hans först berörda inkomst af 1,100 kronor. Har gift man haft 1,500 kronors inkomst af kapital eller arbete och hustrun 400 kronors inkomst af tjänst, så att deras sammanlagda inkomst utgjort 1,900 kronor, skall, under förutsättning att hustrun begärt att varda särskildt taxerad, hvardera maken taxeras för hela sin inkomst och därför erlægga bevillning utan afdrag.*

Förordningen om inkomstskatt.

5 §.

1 mom. Skattskyldig taxeras för den inkomst, han åtnjutit under det nästföregående året.

Gift man taxeras för all makarnas inkomst, i den mån inkomsten icke varit af beskaffenhet att hustrun enligt lag ägt att ensam däröfver råda. För inkomst af dylik beskaffenhet taxeras hustrun.

2 mom. Vid taxeringen iakttages, att skattskyldigs sammanräknade inkomst utföres i fulla hundratal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller.

8 §.

1 mom. Från skattskyldigs inkomst må afdrag vidare ske för skuldränta, som det ålegat skattskyldig att för nästföregående år gälda.

Svensk medborgare, som icke är i riket mantalsskrifven, äfvensom utlänning äge dock åtnjuta afdrag endast för ränta å sådan gäld, som ådragits för förvärfvandet af inkomst, för hvilken inkomstskatt skall här i riket erläggas.

2 mom. Vid taxeringen för inkomstskatt må skattskyldig njuta afdrag för sådan förlust å rörelse eller yrke, som ej är att hänföra till kapitalförlust.

Utvisar vid beräkning enligt 7 § b) och c) af skattskyldigs inkomst viss inkomstkälla förlust, må dylik förlust afdragas från den skattskyldiges öfriga inkomst; dock må sådant afdrag ej åtnjutas af svensk medborgare, som icke är i riket mantalsskrifven, ej heller af utlänning.

3 mom. Skulle i fall, där hustru enligt 5 § 1 mom. är särskildt skattskyldig, den ena makens inkomst icke förslå till täckande af

5 §.

1 mom. Skattskyldig taxeras för den inkomst, han åtnjutit under det nästföregående året.

Är skattskyldig gift, skall i hans taxering inbegripas jämväl hustruns inkomst, dock under iakttagande att hustru, som haft inkomst, däröfver hon enligt lag ägt att ensam råda, må för dylik inkomst särskildt taxeras, såvidt hon inom tid, som i 29 § stadgas, afgifver sådan uppgift till ledning vid egen taxering, som i 21 § omförmäles.

3 mom. Skulle i fall, där hustru enligt 5 § 1 mom. särskildt taxeras, den ena makens inkomst icke förslå till täckande af skuldränta eller

(Kungl. Maj:ts förslag.)

skuldränta eller förlust, hvarför denne på grund af bestämmelserna här ofvan äger åtnjuta afdrag, må samma skuldränta och förlust, i den mån afdrag därför sålunda ej kunnat ske, afräknas från den andra makens behållna inkomst.

(Utskottets förslag.)

förlust, hvarför denne på grund af bestämmelserna här ofvan äger åtnjuta afdrag, må samma skuldränta och förlust, i den mån afdrag därför sålunda ej kunnat ske, afräknas från den andra makens behållna inkomst.

10 §.

Skyldighet att erlägga inkomstskatt äger icke rum, när den skattskyldiges eller, i fråga om äkta makar, deras sammanräknade inkomst understigit 1,000 kronor.

Har denna inkomst uppgått till 1,000 kronor, men icke till 2,000 kronor, äro 800 kronor, har den uppgått till 2,000 kronor, men icke till 3,000 kronor, äro 600 kronor, och har den uppgått till 3,000 kronor, men icke till 4,000 kronor, äro 400 kronor fria från skatt.

Har i fall, hvarom nu är sagdt, skattskyldig eller, i fråga om äkta makar, dessa samfälldt haft inkomst af fast egendom, uppgående enligt de i 2 § stadgade beräkningsgrunder till 600 kronor eller därutöfver, och har den sammanräknade inkomsten utgjort minst nämnda belopp, skall skatt likväl erläggas för hela den beräknade inkomsten af fast egendom, dock icke för mera än beloppet af den sammanräknade inkomsten.

Har inkomsten uppgått till 4,000 kronor, men icke öfverstigit 6,000 kronor, erlägges skatt efter inkomstens hela belopp.

Om inkomsten öfverstigit 6,000 kronor, skola för bestämmande af det belopp, efter hvilket skatt beräknas, 6,000 kronor af inkomsten upptagas till oförändradt belopp, hvaremot

den del af inkomsten, som öfverstigit	6,000 kr. men icke 10,000 kr., ökas med	50 %,
» » » » » »	10,000 » » » 15,000 » » »	100 %,
» » » » » »	15,000 » » » 20,000 » » »	150 %,
» » » » » »	20,000 » » » 30,000 » » »	200 %,
» » » » » »	30,000 » » » 50,000 » » »	250 %,
» » » » » »	50,000 » » » 80,000 » » »	300 %,
» » » » » »	80,000 » , ökas med	400 %,

dock att det belopp, hvarefter skatten skall utgå, icke må i något fall beräknas högre än fyra gånger hela det uppskattade inkomstbeloppet, allt på sätt den vid denna förordning fogade tabellen närmare utvisar.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

För inkomst, som affiden person i lifstiden åtnjutit, må taxeringsmyndighet kunna medgifva befrielse från inkomstskatt, därest beållningen i boet ej öfverstigit 5,000 kronor samt den affidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra stärbhusdelägare, som varit beroende af honom för sin försörjning.

Hvad i denna § är stadgadt om frihet från skatt gäller allenast svensk medborgare, som är i riket mantalsskrifven, och oskiftadt stärbhus efter sådan svensk medborgare.

Vid bestämmande enligt denna § af det belopp, efter hvilket skatt beräknas, iakttages, att detsamma utföres i fulla hundratal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller.

Hafva enligt 5 § 1 mom. makar blifvit särskildt taxerade, skall inkomstskatt, beräknad efter den samfällda inkomsten, påföras makarna efter förhållandet emellan denna inkomst och hvarderas taxerade inkomst.

För inkomstskatt, som påföres för inkomst, hvilken affiden person i lifstiden åtnjutit, svare stärbuset icke med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftadt, svare bodelägare icke för mera än hvad af inkomstskatten å hans lott belöper och i intet fall med mera än hans lott i boet utgör.

11 §.

Inkomstskatt utgår med en krona för hvarje hundratal kronor af det belopp, efter hvilket enligt 10 § skatt beräknas.

20 §.

1 mom. Skyldige att utan särskild anmaning på heder och samvete årligen afgifva uppgifter till ledning vid taxeringen äro:

a) verk eller bolag, som är med Kungl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll, samt

b) annan skattskyldig, som nästföregående är varit taxerad till

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

inkomtskatt för minst 1,000 kronors inkomst eller samma år åtnjutit inkomst till enahanda belopp af beskaffenhet att den bör till inkomtskatt taxeras; *skolande gift mans uppgiftsskyldighet räknas efter makarnas sammanlagda taxerade eller åtnjutna inkomster.*

2 mom. En hvar annan vare efter anmaning, som i denna förordning sägs, skyldig lämna dylik uppgift.

21 §.

Uppgift, som i 20 § omförmäles, skall, i enlighet med fastställt formulär, skriftligen afgifvas och utvisa:

dels den fasta egendom, för hvilken uppgiftspliktig är skyldig erlägga fastighetsbevillning, egendomens beskaffenhet af jordbruksfastighet eller annan fastighet eller frälseränta, samt, därest egendomen varit under nästföregående år åsatt taxeringsvärde, nämnda värde,

dels beloppet af hans inkomst nästföregående år af kapital och arbete,

dels ock de afdrag för skuld-
ränta och förlust nästföregående år, som han yrkar att få tillgodonjuta vid taxeringen, äfvensom, då inländskt aktiebolag eller enskildt bankbolag yrkar afdrag, hvarom i 9 § förmäles, beloppet af inbetaldt aktie- eller lottkapital och den för nästföregående år bestämda utdelningen därå.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

I fall, där hustru afgifvit särskild uppgift om de inkomster, däröfver hon enligt lag ägt att ensam råda, skola dessa inkomster icke upptagas i mannens uppgift. Eljest skall uppgift af gift man inbegripa makarnas alla inkomster.

Uppgift enligt 20 § 2 mom., som inforrats af ordförande i taxeringsnämnd, må skattskyldig dock äga att muntligen hos nämnden meddela.

Vid uppgift för verk eller bolag, som i 20 § 1 mom. a) sägs, skall fogas bestyrkt afskrift af in- och utgående balansräkning samt vinst- och förlustkonto för senaste räkenskapsår, hvarmed, då räkenskapsår icke sammanfaller med kalenderår, förstås det räkenskapsår, som gått till ända närmast före den 1 mars det år, taxeringen sker. Bestyrkt afskrift eller tryckt exemplar af verkets eller bolagets revisionsberättelse för samma räkenskapsår bör ock till ledning för taxeringen, så fort ske kan, aflämnas.

Uppgift för utländsk försäkringsanstalt skall innehålla, förutom hvad ofvan föreskrifvits om fast egendom, antalet försäkringar och premiebeloppet för nästföregående år inom riket äfvensom beloppet af under samma tid utbetalade återförsäkringspremier.

40 §.

1 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skall vid fullgörandet af sitt uppdrag enligt denna för-

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

ordning ställa sig till ovillkorlig efterrättelse de föreskrifter, samma förordning innehåller eller meddelar, samt, efter sorgfällig granskning och samvetsgrann pröfning af meddelade uppgifter och för öfrigt upplysta eller kända förhållanden, efter bästa förstånd samt på heder och samvete bestämma och fastställa taxeringen.

2 mom. Om ansvar och ersättningskyldighet för ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd samt kronans ombud hos pröfningsnämnd och biträdande tjäusteman, som utom vid vederbörande nämnds sammanträde yppar innehållet af skattskyldigs meddelade uppgift eller upplysning eller som utsprider de under öfverläggningarna inom nämnderna lämnade upplysningar och yttrade åsikter rörande enskildas ekonomiska ställning, är stadgad i bevillningsförordningen.

3 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skall afträda såväl då fråga förekommer om hans egen, hans hustrus, föräldrars, barns eller syskons taxering, som ock då fråga är om taxering af bolag eller förening, hvars styrelse han tillhör, eller af skattskyldig, af hvilken han uppbar aflöning.

41 §.

1 mom. För beredande af ersättning för det vid taxering enligt denna förordning vållade särskilda besvär för ordförandena i taxeringsnämnderna, för protokollsföringen och andra anteckningar under pröfningsnämndens sammankomster äfvensom för det i samband med taxeringsförrättningarna för öfrigt lämnade biträde af städernas tjänstemän eller andra personer, som icke äga att vid samma förrättningar beräkna rese- och traktamentsersättning, må hvarje läns pröfningsnämnd använda och fördela högst ett belopp, motsvarande tre procent af de första 50,000 kronor, hvartill länets hela inkomstskattesumma för året uppgår, två procent af därpå följande 100,000 kronor, en och en half procent af därefter följande 100,000 kronor och en procent af allt hvad inkomstskattesumman öfverstiger 250,000 kronor, samt Stockholms stads pröfningsnämnd högst ett belopp, motsvarande tre fjärdedels procent af de första 100,000 kronor, hvartill stadens hela inkomstskattesumma för året uppgår, en half procent af därpå följande 50,000 kronor och en fjärdedels procent af allt hvad inkomstskattesumman öfverstiger 150,000 kronor; dock får, om än denna inkomstskattesumma sedermera skulle visa sig öfverstiga dess af pröfningsnämnden beräknade belopp, hvarken

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

någon ytterligare kostnadsersättning eller vedergällning än den då beviljade för samma år utdelas eller ett sådant öfver-kott tagas i beräkning vid bestämmande af enahanda ersättning och vedergällning under ett följande år. Kronans ombud hos pröfnings-nämud äger icke på grund af denna paragraf åtnjuta ersättning.

2 mom. Angående det för ofvan uppgifna ändamål af pröfnings-nämnden anvisade belopp och dess fördelning bör i länen till Kungl. Maj:ts befallningshafvande aflåtas särskildt utdrag af nämndens protokoll, hvarefter det beviljade beloppet i vanlig ordning utbetalas af länets landtränteri och med bifogande af sagda protokollsutdrag i kronoräkenskaperna redovisas.

För Stockholms stad skall dylik underrättelse meddelas statskontoret, hvarifrån ersättningen utbetalas.

43 §.

1 mom. Inom kammarrättens revisionsafdelning må vid granskning af kronoräkenskaperna anmärkning visserligen framställas beträffande den för skattskyldig beräknade skatt för inkomst, men däremot icke i afseende å verkställd taxering i annan mån, än för så vidt den afser frihet från skatt eller nedsättning i belopp, hvarefter enligt 10 § skatt beräknas; ägande kammarrätten i anledning af sålunda framställd anmärkning föreskrifva erforderlig rättelse.

2 mom. Om kammarrätten vid pröfning af anförda besvär i taxeringsmål finner, att taxering verkställts å orätt ort eller underlåtits eller ej skett till riktigt belopp å rätt ort, äger kammarrätten, efter vederbörandes hörande, vidtaga erforderliga rättelser i taxeringen å ort, som vederbör; dock att skattskyldigs hela taxering i sådant fall icke må höjas utöfver hvad taxeringsmyndigheterna bestämt, därest besvären icke innefatta yrkande om sådan höjning. Jämväl må, om någon af kammarrätten befrias från skatt på den grund, att annan person bort uppföras till utgörande af densamma, kammarrätten öfverflytta taxeringen å denne. Äro makar hvar för sig taxerade, äger kammarrätten, där ändring göres i den enas taxering, äfven vidtaga därpå påkallad rättelse med afseende på den andres skyldighet att erlagga inkomstskatt.

Reservationer:

i fråga om bestämmelserna rörande gift kvinnas taxering:

af herrar *Cavalli*, friherre *Trolle*, *Wester* och *Håkanson*.

Dessutom hafva herrar *A. Hammarström* och *Håkanson* begärt få antecknadt, att de icke deltagit i den slutliga behandlingen — den förstnämnde af de i detta betänkande omförmälda frågor och den sistnämnde af 14 § bevillningsförordningen.
